

Kui Sinno jure ruttawad
Ja põlweš seiswad Sinno ees,
Siis olle nende abbimees!

Kui kõrwa on weel mõnne südda
Ja temma ahne, fitke meel
Ei tunne teise rasket hädä
Ja isse ellab rõõmo sees,
Siis temma süddant pödra Sa,
Et ta saaks waesid aitama!

Nüüd ülleüldes jägo tanna
Kõik meie õn ja õnnetus
So hoiaks Jummal! Sinno sõnna,
On meie ainus rõõmustus;
Kül Sinna sell'gi aastal tead,
Mill' wiisil Sa meid üllal pead!

Kaukasusema kohtomõistmine.

Et Wennema sõda-wäed wägga kaua aega
Kaukasuse mäggede al, mäerahwaga sõddinud,
kus tuhanded omma ello on jätnud, sedda

mälletawad kül weel palju rahwast. Se kõige
hirmsam ja halledam olli nende luggo, kes
mää-rahwa kätte wangi juhtusid; isstiarranis
siis, kui üks lahhing mõdas olli, ehk ka muido,
kui nemmad pü peal wäljas käisid ja ühhe
wõera kätte said, sedda wõtsid kinni ja ka
muud asjad ja lomad, mis kätte said, wiisid
nemmad ärra. Innimesed müsid nemmad Ar-
menia ehk Persia rahwale pärris-orjaks.

Üks wäepealik, kes kaua aega nende kääs
wangis olnud ja pärrast immelikul wiisil ärra
peäsnud, annab meile mõnda hirmust asja
teada. Temma hakkab nenda:

Aastal 1840, Jäni ku 10mal päewal, olli
neil wenne wäggedega suur lahhing, mis hom-
miko warra päwa tõusmisel hakkas ja õhtul
pärrast päwa lõppes, ja mää-rahwa kätte wõit
jõi ja palju warra ja wangisi üles mäggede
peale ärra wiisid. Wangisi ollid 138 meest.

Üllewel mäggede peal, ühhes laggedas koh-
tas, kus paks mets ümber seisab, on nende
paik. Selle keskel on üks okstest ja pudest
ülles tehtud telf ehk hone, mis wälja poolt